

kræves de med behandlingen forbundne udgifter.«

Det er sigtet med lovforslaget, at amtskommunernes tilbud om behandling og rådgivning bliver udformet på en måde, så der i alle amter findes en bredere vifte af behandlingstilbud. Det kan bl.a. ske ved at differentiere tilbudene på den enkelte institution både med hensyn til form og indhold. Herved vil de mange forskellige behov, herunder kvindernes bedre kunne tilgodeses. Indholdsmæssigt bør tilbudene også omfatte sociale og kulturelle elementer.

Til § 3, nr. 1

I overskriften til sygehuslovens kapitel IV er det foreslået at ændre »Behandlingsinstitutioner« til »Behandling m.v.« da det i det ny stk. 5 er foreslået, at kommunernes adgang til faglig bistand fra amtet både for så vidt angår behandling og forebyggelse lovfæstes. Ordet »alkoholskadede« i den nuværende bestemmelse foreslås erstattet med ordet »alkoholmisbrugere«, da behandlingstilbudet bør kunne omfatte og allerede i dag i vist omfang også omfatter behandling af personer, der ikke er egentligt alkoholskadede i snæver forstand. Der er ikke herved til sigtet nogen udvidelse af den personkreds, der skal tilbydes behandling.

Til § 3, nr. 2

Afattelsen af stk. 1 indebærer en præcisering af den almene forpligtelse til at stille behandlingstilbud til rådighed, som amtskommunerne allerede i dag har efter sygehuslovens § 16. Det påhviler amtskommunerne at sikre, at døgninstitutionspladser også forefindes uden for de psykiatriske afdelinger. Uanset, at mange amtskommuner i dag i meget vid udstrækning opfylder deres behandlingsforpligtelse efter sygehusloven ved at tilbyde ambulante behandling, så indlægges der årligt omkring 1.000 personer på behandlingshjem, ligesom behandling i en vis udstrækning finder sted såvel i det somatiske som i det psykiatriske sygehusvæsen. En amtskommune kan etablere de fornødne tilbud om døgnbehandling ved indgåelse af aftaler med andre amtskommuner eller med private institutioner, jf. i øvrigt sygehuslovens § 3. Det er i øvrigt Sundhedsministeriets opfattelse, at anvendelse af døgnbehandlingstilbud uden for psykiatriske afdelinger vil kunne mindske behovet for ambulante behandling og indlæggelse af alkoholmisbrugere i sygehusvæsenet.

Bestemmelsen i stk. 2 om anonymitet er ny. Det er i dag sjældent, at alkoholmisbrugere behandles anonymt, da såvel antabus og abstinensmedicin er receptpligtig og derfor ikke kan anvendes, hvis alko-

holmisbrugeren ønsker at være anonym. Alkoholmisbrugeren kan dog opretholde sin anonymitet, hvis antabus og abstinensmedicin indtages kontrolleret. Det er forventningen, at adgang til anonymitet kun vil blive udnyttet i begrænset omfang.

Forslagets stk. 3 er identisk med den nuværende bestemmelse i sygehuslovens § 16, stk. 2.

Den foreslåede formulering af stk. 4 tilsigter alene en præcisering af den nuværende bestemmelse i sygehuslovens § 16, stk. 3, i følge hvilken behandling på institutioner for alkoholskadede er vederlagsfri, uanset hvor patienten bor. Denne ret for patienten til vederlagsfrihed gælder såvel ambulante behandling som indlæggelse på behandlingshjem.

Bestemmelsen i det ny stk. 5 omhandler kommunernes adgang til faglig bistand fra amtet. Bestemmelsen sigter imod at skabe grundlag for, at indsatsen på regionalt og lokalt plan i videst muligt omfang samordnes og koordineres. Til at koordinere behandlingsarbejdet på amtskommunalt plan og i forhold til kommunerne, skal amtskommunerne således stille faglig ekspertise til rådighed. Sundhedsministeriet vil i øvrigt i forbindelse med den kommende udmelding om sundhedsplanlægning fremhæve samarbejdet om en indsats til bekæmpelse af alkoholmisbrug som et særligt prioriteret tema i planlægningsarbejdet i både kommuner og amter. På forebyggelsesområdet kan amtskommunerne bl.a. ved hjælp af misbrugskonsulenter etablere kontakter mellem kommunale bevillingsnævn og f.eks. bolig- og fritidsforeninger og skoler. Amtskommunerne vil også sammen med arbejdsmarkedets parter lokalt kunne arbejde for, at personer på arbejdspladserne med eventuelle alkoholproblemer kan få tilbud om relevant vejledning og behandling for at kunne forblive på arbejdsmarkedet. Endelig vil oprettelse af amtskommunale rådgivnings- og videnscentre på misbrugsområdet kunne bidrage til samordning og koordinering, således som det i rapporten »Misbrug – behandlingsindsats og tilgrænsende foranstaltninger« er foreslået af et udvalg nedsat af Amtsrådsforeningen.

Den lokale indsats for forebyggelse af alkoholmisbrug vil kunne styrkes væsentligt ved nedsættelse af et kommunalt udvalg med den opgave dels at overvåge omfang og lokalisering af og årsager bag misbrugsproblemer i lokalsamfundet, dels at stille forslag til såvel direkte misbrugsforebyggende foranstaltninger som mere almene, kulturpolitiske aktiviteter. Sådanne udvalg bør være bredt sammensat med repræsentanter både for kommunalbestyrelse og for politi, alkoholmisbrugsbekæmpende lokalforeninger, bolig-, grundejer- og idrætsforeninger samt det lokale erhvervsliv og den lokale fagbevægelse. I